

Jaroslav Róna

17.08.2004

sochař, malíř, keramik, sklář, grafik, amatérský herec

* 27. dubna 1957, Praha

Český sochař a malíř, keramik, umělecký sklář, grafik, scénograf, literát a amatérský herec se narodil v česko-židovské rodině, kde otec Bedřich byl energetikem, matka Hana úřednicí.

Vyrůstal v Praze na Letné. V patnácti letech ho nepřijali na výtvarnou školu, odešel se proto vyučit kožešníkem do učňovského střediska v Hlinsku. Tam začal malovat první obrazy a posléze, v osmnácti letech, byl přijat na Střední výtvarnou školu na Hollarově náměstí v Praze.

Inspiroval se dílem takových umělců, jako byli Edvard Munch, Oskar Kokoschka, Max Beckmann, Egon Schiele, Pablo Picasso. Po dokončení střední školy se přihlásil na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, na obor sklářské výtvarnictví. Jeho profesorem se stal uznávaný sochař a sklář Stanislav Libenský. Školu dokončil v roce 1984 diplomovou prací Velký a Malý pes, dvojicí rozměrných skleněných zvířecích soch v kovové konstrukci, jež jsou nyní ve sbírce Národní galerie a Galerie hl. města Prahy.

Profesor Libenský ho s sebou po skončení školy vzal jako asistenta na letní sklářskou školu do Pilchucku v USA. Po tamním hostování se v roce 1987 stal jedním ze členů spolku Tvrdohlaví. Založil také spolu s Alešem Najbrtem a Františkem Skálou trio Tros Sketos, které se do povědomí veřejnosti dostalo vytvořením znělky 37. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary 2002. Spolu s Tomášem Vorlem napsal divadelní hru Malý nezbeda. Tu nakonec režíroval a byla uváděna v Branickém divadle pantomimy.

Od roku 1989 volně tvoří, jeho díla jsou k vidění nejen v Praze v domě Oční optiky, na Nových Butovicích, na Jižním Městě, ale také například na Krétě. Výtvarně se podílel na filmu Amerika podle F. Kafky, byl nominován na Českého lva.

V tomtéž roce absolvoval studijní cestu do Itálie, ze které se vrátil přímo do sametové revoluce. Té se zúčastnil i se svou budoucí ženou. Angažoval se v propagačním centru v Mánesu, kde kreslil revoluční letáky. V roce 1991 se jim narodila dcera Valerie. Po revoluci hodně cestoval, rodina se mu ale rozpadla.

V devadesátých letech vytvořil monumentální sochařská díla např. sochu Rytíř s drakem a Sépie na zámku Klenová u Klatov. Jeho nejvýznamnější výstava se uskutečnila v Domě u Kamenného zvonu v Praze v roce 1998. Vytvořil například scénu ke hře F. Schillera Úklady a láska pro divadlo Na zábradlí (2001).

V roce 2002 vyhrál soutěž na vytvoření pomníku Franze Kafky. O rok později vydalo nakladatelství Torst knihu kreseb a textů Umanuté kresby, získal Grand prix obce architektů.

V roce 2005 realizoval v parku Hadovka v Praze 6 sochu Malý Marťan. Tentýž rok ho přijali na Akademii výtvarných umění v Praze jako vedoucího pedagoga atelieru sochařství. V roce 2008 vytvořil sochu Mýtická loď do areálu bratislavského River parku na dunajském nábřeží. Pracoval též na realizaci Lampy-sochy stojící v Liberci. Jeho dílem je například i soška Anděla, vytvořená pro Akademii populární hudby.

V roce 2013 ilustroval nové vydání slavných povídek Edgara Allana Poea.